

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
— 2011. február • VIII. évf., I. szám —

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntünk mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából.

Eddigi életemre visszatekintve, észrevettem, milyen csodálatosan vezet az Úristen. Saját utam van. Olyan úton haladok, amelyik egyedül az enyém.

Néha előfordul, hogy szívesebben megyek másfelé, mint a számomra megáldott út. Irányt váltok, mert életemben éppen nehézségek, fájdalmak, göröngyök vannak. Elindulok szenvedve, kétségbeesetten, egyedül.

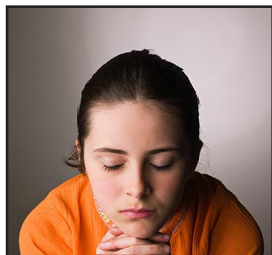
Fájdalmasak ezek az út-tévesztések. Egyrészt azért, mert görcsösen ragaszkodom hozzájuk. Másrészt pedig azért (és ez a fájdalmasabb), mert egyedül, az Úr nélkül indultam el.

Ő megígérte: „*Ne félj, mert én veled vagyok!*” (Iz 41,10). Ez az Ő örök szeretetének vigasztalása. Sajnos néha megfélemlítek erről, de újra meg újra visszatérve Hozzá tudom, hogy csak Vele érdemes járni az élet útját, mert Ő mindig szeret és velem van.

Isten örök szeretetében bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva, kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, a szenvedés és a nehézségek elviseléséhez, valamint azt, hogy sikerüljön minden élethelyzetben az Úrra hagyatkozva járni az élet útját!

Testvéri szeretettel:

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

*„Ne felejtse el: Isten gondot visel minden gondodra.
És még akkor is, ha nem látod értelmét,
felragyog egy fénysugár, és bevilágítja éjszakádat.
Szeretete égő tűz.”*

Roger testvér

„Az egyik napon, amikor két leánnyal a Gave folyó partjára mentem ki rőzsét gyűjteni, valami szélzúgást hallottam. A rét felé fordultam, de a fákat, egy cseppet sem láttam hajlongani. Ekkor fölemeltem fejemet, és észrevettem a barlangot. Megláttam ott a fehér ruhába öltözött Úrnőt. Tündöklő fehér ruha volt rajta, és kék öv a derekán, mindkét lábán világossárga rózsza, olyan színű volt, mint az olvasója. Láttára megdörzsöltem a szememet, mert azt hittem, hogy káprázik; kezemet pedig ruhám zsebébe dugtam, és megfogtam az olvasómat. Keresztet is akartam vetni, de nem tudtam a kezemet felemelni, mert lehanyatlott. Amikor pedig az Úrnő keresztet vetett, bár remegett a kezem, megpróbáltam én is, és végre sikerült. Rögtön elkezdtem imádkozni a szentolvasót, maga az Úrnő is pergette olvasója szemeit, ajka azonban nem mozgott. Mire befejeztem a szentolvasót, a látomás rögtön eltűnt. Megkérdeztem erre a két leányt, hogy láttak-e valamit. Azt mondták: semmit. Sőt még ők kérdeztek engem: Milyen titkot tudsz mondani számunkra? Közöltem velük, hogy láttam a fehér ruhás Úrnőt, azonban nem tudom, kicsoda ő. De figyelmeztettem őket, hogy erről hallgassanak. Erre meg ők figyelmeztettek engem, hogy ide ne jöjjenek többé. Ebbe viszont én nem egyeztem bele. Újra eljöttem tehát vasárnap, hiszen erre belső indítást éreztem...”

Soubirous Szent Mária Bernadett szűz levele (részlet)

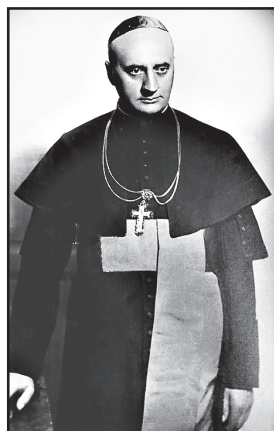

Február 11-én a Boldogságos Szent Szűz lourdes-i jelenése napján ünnepeljük a Betegek Világnapját A Szeplőtelen Szent Szűz, Soubirous Bernadettnek 1958. február 11. és július 16. között tizennyolc alkalommal jelent meg. Őt használta fel arra, hogy az Eukarisztia jelentőségére felhívja a betegek és a szenvedők figyelmét.

„Sebei szereztek számotokra gyógyulást” idézi Szentatyánk, XVI. Benedek pápa Szent Péter apostol első levelét (2,24), a 2011 Betegek Világnapja alkalmából írt üzenetében. Majd az üzenet folytatásában emlékeztet a Szentatya arra, hogy Jézus kinszenvedése és keresztje gyakran félelmet kelt, mert az élet tagadásának tűnik, ám éppen az ellenkezőjét jelenti. A kereszt Isten igenje az emberre, szeretetének legmagasabb rendű kifejezése, az örök élet forrása. Jézus átszűrt Szíve az isteni élet forrása. Csak az Úr képes arra, hogy a világot megszabadítsa a rossztól, és gyarapítsa országát, amely az igazságosság, a béke és a szeretet birodalma.

Csodálatos év vár ránk. Szeretetszolgálat Éve van egyházmegyénkben, és július 3-án ünnepeljük Scheffler János vértanú püspökünk boldoggá avatását. Nem véletlen, hogy a Szeretetszolgálat Éve és a boldoggá avatás éve egybeesik. Találó a választás, mert Scheffler János püspök végsőikig kitartott - életét adta hitéért, Krisztusért, az egyházért és a keresztény egységért - ugyanakkor ezt megelőzte egy hűségben, imádságban, szeretetben eltöltött élet.

Vértanú püspökünk példája bátoríthat bennünket arra, hogy a Szeretetszolgálat Évében tudatosabban figyeljünk a körülöttünk élők testi és lelki ínségeire, hogy tettekkel, valamint fájdalmaink, nehézségeink felajánlásával is segítsük embertársainkat.

„ Szent hitünk szerint a keresztény ember háromféleképpen vezet: imádsággal és más áhitat gyakorlatokkal, a szentmisén való áhitatos részvétellel; az irgalmasság cselekedeteivel; böjttel és önmegtagadással, de főképpen az Istentől küldött mindennapi kereszt és nélkülözések türelmes viselésével.”

Scheffler János

Imák Szűz Máriához, a betegek gyógyítójához:

II. János Pál pápa: Segíts a szenvedésben

Ó Mária, aki Fiaddal együtt végigjártad a keresztutat, Anyai szívedben győtrődtél a fájdalomtól, de nem feledted beleegyező szavadat és mélységesen bíztál abban, hogy akinél semmi sem lehetetlen, be fogja teljesíteni ígéreteit. Esdd ki számunkra és a jövő nemzedékek emberei számára a kegyelmet, hogy rá merjünk hagyatkozni Isten szeretetére. Segíts, hogy a szenvedésben, a megvetésben, a próbatételekben, még ha sokáig tartanak és kemények is, soha ne kételkedjünk az Ő szeretetében. Jézusnak, a Te Fiadnak tisztelet és dicsőség mindörökké, Ámen.

*

Emlékezzél meg, ó legkegyesebb Szűzanya, Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy te valakit gyámoltás nélkül magára hagytál volna, aki oltalmadat kérte, és pártfogásért Hozzád folyamodott. Hasonló bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, szüzek Szüze, Istennek Anyja, Mária. Hozzád fordulok és színed előtt én bűnös, sóhajtván állok. Ne vesd meg könnyörgésemet, ó Anyja az örök Igének, hanem hallgass rám kegyelmesen és hallgass meg engem. Ámen.

A füstjelek

A szerencsétlen hajótörött az utolsó deszkába kapaszkodva kivetődött egy jelentéktelen, lakatlan, kis szigetre. A szigeten kevés volt az erdő és a bokor, viszont annál több a szikla. A hajótörött imádkozni kezdett. Kérte az Istent, hogy mentse meg. Minden nap figyelte a horizontot, hátha megérkezik a kért segítség. Ez így ment hosszú ideig, de nem jött semmi.

Kissé kezdett magához térni és szervezkedett. Találékony volt. Kódarabokból kezdetleges szerszámokat készített. Vadászott, halászott és földet művelt. Hosszú fáradság után még tüzet is gyújtott. Épített magának egy kunyhót és raktárt.

Így ment ez hónapokig. Az imáit sem felejtette el, de nem jött segítség, pedig nagyon várta. Egy napon a szellő felkapta az égő lángot és a kunyhó oldala lángba borult. Sötét füstfelhő szállt az ég felé. Kétségbeesve küzdött a tűz ellen, mert tudta, hogy hónapok munkája forog kockán. Hiába volt minden. Csak egy vödörnyi hamu maradt az egész munkából.

A hajótörött, aki erőn felül igyekezett valamit megmenteni, levetette magát a homokba, és keservesen sírt:

- Uram, miért tetted ezt velem?

Pár óra múlva egy hatalmas hajó kötött ki a kis sziget közelében. Egy mentőcsónakkal jöttek érte.

- Honnan tudtátok meg, hogy itt vagyok? - kérdezte a szerencsétlen hajótörött.

- Füstjeleket láttunk - hangzott a válasz.

Életed mai gondjai a jövő kegyelem füstjelei. Isten segíteni fog.

Bruno Ferrero nyomán

Isten a szeretet

Vannak napok, melyek tele vannak a kegyelem reggeli harmatával — *Isten a szeretet!* Vannak napok, amelyeken a viharok keresztülsüvítenek a lelkünkön — *Isten a szeretet!* Vannak napok, amikor az ég és föld nevetnek ránk — *Isten a szeretet!* Vannak napok, amikor mindenre szürke fátyol borul — *Isten a szeretet!* Benned bízom, Úristen, és én bizton hiszem, hogy nem szégyenülök meg mindörökké.

Klug: Az örökkévaló dolgok